

Akceptuję
[Signature]

Warszawa, 19 października 2022r

Prof. dr hab. n. med. Elżbieta Jurkiewicz
Kierownik Zakładu Diagnostyki Obrazowej
Instytutu „Pomnik-Centrum Zdrowia Dziecka”
w Warszawie

**Ocena rozprawy na stopień doktora w dziedzinie nauk medycznych i nauk
o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne
lekarz Moniki Gradzik**

**Tytuł rozprawy: Zastosowanie badania rezonansu magnetycznego
w diagnostyce chorych z autosomalnie dominującą wielotorbielowatością
nerek**

wykonanej pod kierunkiem naukowym promotora prof. dr hab. n. med. Marka
Gołębiowskiego

podstawą wykonania recenzji jest uchwała Rady Dyscypliny Nauk Medycznych
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z dn. 29.09.2022 roku

Autosomalnie dominująca wielotorbielowatość nerek - ADPKD jest najpowszechniejszą genetyczną przyczyną niewydolności nerek, a chorzy na nią stanowią 10% wszystkich osób wymagających dializoterapii. ADKPD jest zaburzeniem ogólnoustrojowym cechującym się stopniowym powiększaniem się nerek, powstawaniem torbieli w nerkach i innych narządach (wątrobie, trzustce) oraz występowaniem innych powikłań niezwiązanych z torbielowatością (np. tętniaków tętnic).

Autorka w swojej pracy podjęła się dokonania analizy symptomatologii nerki wielotorbielowatej w badaniach rezonansu magnetycznego oraz w ultrasonografii z oceną objętości nerek, korelacji objętości nerek ze wzrostem pacjentów, wydolnością nerek, oceną

wielotorbielowatości nerek z wykonanym wyjściowym badaniem MR jamy brzusznej i powtórny badaniem MR po upływie około 1 roku. U części pacjentów wykonywane były także badania ultrasonograficzne nerek z oceną ich morfologii, wielkości, objętości, pomiarami przepływów w tętnicach i żyłach nerkowych oraz przepływów wewnątrznerkowych. Łącznie wykonano 77 badań USG a u 26 osób badania wykonano dwukrotnie w rocznym odstępie czasowym.

W dalszej części rozdziału Autorka opisała metodykę i protokół wykonywania badania MR jamy brzusznej, angiografii MR mózgu oraz metodę oceny wolumetrii nerek. W kolejnym podrozdziale opisano metodykę badania USG nerek z oceną ich morfologii, wielkości i określeniem przepływów w tętnicach nerkowych i wewnątrznerkowych

Kolejna, najbardziej obszerna część dysertacji zawiera wyniki, które zostały przedstawione na 68 stronach w 28 tabelach i na 69 rycinach (!). Liczba tabel i rycin jest zdecydowanie zbyt duża i można było zrezygnować z części bez uszczerbku dla wartości dysertacji. Tak rozbudowany rozdział powoduje niestety zagubienie w przejrzystości przeprowadzanej analizy. Autorka w badaniach MR i USG analizowała następujące cechy: liczbę torbieli, obecność torbieli powikłanych, ultrasonograficzną ocenę unaczynienia nerek, objętość nerek, obecność tętniaków wewnątrzczaszkowych, obecność zmian ogniskowych w wątrobie. Doktorantka porównała wyniki analizy wolumetrycznej nerek mierzonej w badaniu MR i USG. Dalsze analizy dotyczyły chorych podzielonych na dwie grupy wg całkowitej objętości nerek odniesionej do wzrostu, chorych podzielonych na dwie grupy wydolności nerek. Analizowano wielkość i wydolność nerek w rocznej obserwacji MR.

W rozdziale Dyskusja Autorka bardzo szeroko odnosi się do danych z literatury, ten rozdział świadczy o ogromnej wiedzy Doktorantki i znajomości tematu. Dyskusja jest najważniejszą częścią rozprawy doktorskiej a jej podstawą jest przede wszystkim omówienie wyników własnych w odniesieniu do danych z piśmiennictwa. Rozdział napisany jest dobrze, z krytyczną analizą wyników badań własnych w kontekście dostępnej literatury. Dyskusja prowadzona jest z dużą znajomością tematu chociaż momentami wydaje się być nadmiernie rozbudowaną. Ustrukturyzowanie Dyskusji w postaci wydzielenia poszczególnych ich części pozwoliłoby czytelnikowi łatwiej przebrnąć przez ten bardzo zróżnicowany materiał i ogromną ilość danych wynikowych.

Rozprawa doktorska lekarz Moniki Gradzik spełnia warunki określone w art.13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz.595, z późn. zm) w związku z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018r. poz. 1669 z późn. zm.).

W związku z powyższym mam zaszczyt przedstawić ją Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i wnoszę o dopuszczenie lekarz Moniki Gradzik do dalszych etapów przewodu doktorskiego i publicznej dyskusji nad rozprawą.

KIEROWNIK
Zakład Diagnostyki Obrazowej
prof. dr hab. n. med.
E. Jurkiewicz